

BEWOGEN MET MALAWI



Wij zijn Martijn en Anneke van den Boogaart-Snoep. Samen met onze kinderen Thomas en Marije zijn wij in september 2008 voor een periode van zes jaar uitgezonden naar Malawi. We zijn daar gaan werken omdat we ons bewogen voelen met onze medemensen in zuidelijk Afrika. We voelen ons geroepen om onze gaven en talenten in te zetten om hen te dienen. Zo willen we, samen met de kerk in Malawi, iets van Gods bevrijdende liefde laten zien in woord en daad. Anneke werkt als tropenarts in Ekwendeni Mission Hospital, in het noorden van Malawi. Dit ziekenhuis valt onder de verantwoordelijkheid van de Presbyteriaanse Kerk van Malawi. Martijn werkt als organisatieadviseur (capacity building officer) voor deze kerk.

Terugblik vertrek & aankomst

De uitzenddienst was voor ons een bijzondere markering. Het was een afsluiting van een aantal jaren van voorbereidingen en tegelijk een nieuw begin. We vonden het erg spannend en ook best heel ingrijpend om ons leven in Nederland los te laten. Daarom was het zeker een grote bemoediging om met Gods zegen vanuit de gemeenten van Delft en Oud-Beijerland weg te gaan. Het was bijzonder om te ervaren hoe gemeentelieden, vrienden en familie echt om ons heen stonden en staan. En de kaartjes met foto's, de beschilderde theedoeken en kussenslopen herinneren ons daar elke dag aan. Wat ons speciaal is bijgebleven is de boodschap dat de tekenen van Gods koninkrijk vaak anders zijn dan wij zouden verwachten. Niet in de overwinning, maar juist in het lijden is Jezus aan het werk. Dat is iets waar we al vaak aan terug moesten denken.

Op Schiphol werden we door onze beide families uitgezwaaid. Na een voorspoedig reis kwamen we in Malawi aan. De eerste indrukken van het land waren erg goed. We genoten van het mooie landschap. Bijzonder was ook dat we al een beetje met de mensen kunnen praten in hun eigen taal, het Chitumbuka. Iets waar wij en zij veel plezier in hebben. Bij het ziekenhuis werden we hartelijk ontvangen en een paar dagen later ook op het synodekantoor waar Martijn gaat werken. Helaas was ons huis nog niet klaar, waardoor we de eerste maand in het guesthouse moesten bivakkeren. Dat was



soms wel erg behelpen met Thomas en Marije in een kleine ruimte en zonder kookmogelijkheden. Nu waarderen we ons eigen huis des te meer.

Wennen & niet wennen



Ik ben nu sinds drie weken aan het werk in een overheidsziekenhuis in Mzuzu, de stad hier dichtbij. Ik moet daar eerst acht weken werken om geregistreerd te worden als arts. Ik vind het erg leuk om weer aan het werk te zijn met patiënten. De tropenopleiding die ik heb gevolgd was een goede voorbereiding. Tegelijkertijd ben je nooit genoeg voorbereid op wat er allemaal op je afkomt en wat er van je verwacht wordt. Ik was dankbaar dat de eerste keizersneden, die ik al biddend en zwetend heb gedaan, goed zijn gegaan.

De hoge cijfers van moeder- en kindsterfte in Malawi zag ik nu met eigen ogen werkelijkheid worden. Gebrek aan materieel, personeel, maar ook aan opleiding en motivatie speelt een rol. Sommige mensen die op de verlosafdeling werkten, leken inmiddels vooral berustend bij zoveel leed. Ik hoop dat ik er nooit aan ga wennen.

“Tegelijkertijd ben je nooit genoeg voorbereid op wat er allemaal op je afkomt..”

Onze contactgegevens

Martijn en Anneke van den Boogaart
c/o Ekwendeni Mission Hospital
PO Box 19
Ekwendeni
Malawi

Tel: +265 9 125 234 (Martijn)
+265 9 156 109 (Anneke)

Email: martijnenanneke@bewogenmetmalawi.nl
Skype: mvdboog

Thuiswerken & Plannenmakerij



Nu Anneke acht weken fulltime aan het werk is in Mzuzu, ben ik bijna fulltime thuis. Huisvader zijn is – zelfs met hulp – behoorlijk intensief. Inmiddels hebben we met elkaar een beetje een ritme gevonden en lukt het mij om elk dag ook 2 tot 3 uur te werken. Ik houd mij bezig met het maken en helpen uitvoeren van langetermijn plannen. Allereerst voor de kerk als geheel en inmiddels ook specifiek voor de HIV/AIDS-afdeling. Daarnaast ben ik ook bezig met een plan voor een website voor de kerk.

Ik geniet ervan om weer aan de slag te zijn. Het is goed om het enthousiasme van mensen te merken. Tegelijk merk ook ik – net als Anneke – dat je ook direct wordt uitgedaagd om met alles wat je in je bagage hebt weer nieuwe stappen te zetten op onbekend terrein.

Ik denk nu dus verder na over lastige vragen als: “Wat betekent het om kerk te zijn in Malawi?”, “Wat moet er dus wel en niet in het strategisch plan van de kerk staan?” en “Hoe maak je in 2 maanden een zinvol strategisch plan voor en met een afdeling?”. Lastige vragen, maar wel precies de vragen waarvoor ik kwam.

Thomas & Marije

Thomas had al een paar weken stickertjes geplakt om zo de dagen af te tellen naar ons vertrek. In de auto op weg naar Schiphol zei hij enthousiast “Nu gaan we echt naar Malawi”.

De eerste weken na aankomst waren voor hem erg moeilijk. Alles was nieuw en spannend. Dat vroeg van ons veel aandacht en geduld, wat we soms ook echt heel heftig vonden. Nu we een eigen plek hebben gaat het inmiddels al een stuk beter. Wat genieten we er enorm van als we Thomas om ons huis zien banjeren, spelend met zand, hout,

een bezem of een hamer. Voortdurend speelt hij na wat hij ziet en meemaakt: hoe er meubels voor ons worden gemaakt, hoe de tuin wordt bewerkt.

En toen werd Thomas ziek, in eerste instantie dachten we aan buikgriep. Maar toen daar ook hevige koorts bij kwam, hebben we hem laten testen op malaria. Alhoewel de test geen malaria uitwees is hij uit voorzorg wel hiervoor behandeld. Ondertussen gaat het weer goed met Thomas. Tijdens het vieren van Sinterklaas heeft hij laten zien dat zijn eetlust weer helemaal terug is.

Marije leek weinig moeite met de overgang te hebben. Al heel snel begon ze hier te kruipen en is dus voortdurend rood van het stof. Ze accepteerde al vlot de zorg van “Mama Ellen”, de oppas en hulp in de huishouding. Geregeld zit ze bij haar op de rug.

Danken en bidden

Willen jullie meedanken:

- dat we erg bemoedigd zijn door de uitzenddiensten;
- dat we hier een huis hebben en hele fijne mensen die ons helpen in en om het huis;
- dat het met Thomas en Marije steeds beter gaat;
- dat Thomas hersteld is;
- dat we beiden een begin hebben kunnen maken met ons werk.

Willen jullie meebidden:

- voor een goede registratieperiode voor Anneke in het ziekenhuis in Mzuzu;
- dat we met name voor Thomas een goed ritme kunnen vinden zodat we hem en Marije straks met een gerust hart bij ‘mama Ellen’ achter kunnen laten;
- voor bescherming tegen: ziekten, auto-ongelukken en besmetting met HIV door werken in het ziekenhuis.

Thuisfrontcommissies

Wij zijn dankbaar voor de financiële steun voor 2008. We vertrouwen op uw meelevens voor 2009. De vooruitzichten voor komend jaar zijn gunstig.



Martijn en Anneke van den Boogaart worden uitgezonden namens de hervormde gemeenten van Delft (wijkgemeente Mattheüs) en Oud-Beijerland. Hun uitzending vindt plaats via de GZB. De GZB is één van de zendingsorganisaties binnen de Protestantse Kerk in Nederland. In hun voorbereidingen worden Martijn en Anneke geholpen door een thuisfrontcommissie in Delft en Oud-Beijerland.

Hartelijk dank voor uw meelevens, meebidden of meegeven. Giften voor het werk van Martijn en Anneke blijven welkom op rekeningnummer 1468.25128 ten name van de Hervormde Diaconie te Delft of rekeningnummer 1381.59394 ten name van de Hervormde Zendingscommissie te Oud-Beijerland in beide gevallen onder vermelding van “Fam. Van den Boogaart – Malawi”.